

[Freddy Madsen.]

„Jeg vil gerne sige til hr. Freddy Madsen, at jeg egentlig ikke forstår, at der nu bliver efterlyst et svar på, om jeg vil tage afstand fra de udtalelser, som undervisningsdirektøren er kommet med. Jeg mener ærlig talt, at man måtte kunne konkludere, når jeg siger, at jeg bakker synspunkterne op, at så har jeg altså ikke taget afstand, men det vil jeg da gerne gentage.“

Jeg savner intet på den dato med hensyn til klarhed, idet undervisningsministeren fuldt og helt bakker undervisningsdirektørens udtalelser op. Men så kommer vi til det, ministeren siger her i dag, og som jeg formoder hun også mener. Hvis vi tager interviewet med undervisningsdirektøren, tales der her om de 10 pct. marxister. Hr. Maigaard har fortalt, at det drejer sig om 4.000. Men i den tale, som undervisningsministeren har holdt her i dag, siger hun:

„Jeg vil i tillid til den gruppe ansvarsbevidste og dygtige mennesker, der har valgt arbejdet som lærere, slutte disse betragtninger . . .“

Nu giver undervisningsministeren altså udtryk for tillid til lærerstanden i Danmark. Det synes jeg naturligvis er rimeligt, men det er i flagrant modstrid med den opfattelse, hun havde den 16. oktober.

Med hensyn til lærerløftet, som netop har været omtalt, så er der ingen tvivl om, hvad undervisningsdirektøren sagde i den sag. Det var altså, hvad undervisningsministeren gik ind for den 16. oktober. I dag siger hun, at det har undervisningsdirektøren trukket tilbage. Det fremgik ikke helt klart, om undervisningsministeren også havde gjort det, men det måtte man formode af, hvad hun sagde. Altså også et andet standpunkt, end hun havde den 16. oktober. Det skal hun heller ikke klandres for, at hun har et andet standpunkt.

Endelig det, som fru Ritt Bjerregaard var inde på, om ministeren da bestrider, at hun har haft den opfattelse, at det var disse marxister i skolen, der var med til at ødelægge den. Det er jo dokumenteret, at det var standpunktet i det interview, hun gik ind for dengang, men som hun altså bestrider på nuværende tidspunkt.

Der er en afgørende modstrid imellem en række af de standpunkter, som undervisningsministeren havde den dag, og så de

standpunkter, hun har i dag. Det synes jeg er helt rimeligt og helt i orden. Men undervisningsministeren burde så fra denne talerstol bekræfte, at en række af de ting, hun sagde dengang, dem står hun ikke længere ved. Det behøver hun ikke at føle sig truet til. Hun snakker ligefrem om trusler på livet. Hun taler om, at hun lader sig ikke true af kommunisterne til at indtage et andet standpunkt.

Nu tror jeg ikke, at hun mener, at vi vil true hende på livet. Hun kan i hvert fald berolige sig med, at det vil vi ikke. Vi vil heller ikke true hende på nogen som helst anden måde. Men vi vil hjælpe hende med at komme ud af de modstridende standpunkter, hun har viklet sig ind i, og nå frem til et klart standpunkt i disse sager.

Lyspunkter har der været, det vil jeg gerne understrege. Undervisningsministeren fremhæver således, at hun gerne vil understrege, at marxister naturligvis kan ansættes i folkeskolen. Det er da udmærket. Jeg vil også gerne takke for tilsagnet fra ministerens side om, at hun sammen med marxisterne vil være med til at kæmpe for demokratiet i Danmark.

Jeg fik ikke noget svar på spørgsmålet om stillingen til studenterorganisationerne, som jo også har været under ild i den seneste tid. Det fik jeg til gengæld fra hr. Ingolf Knudsen, som mente, at disse organisationers ledere faktisk ikke var berettiget til og ikke havde noget mandat til at tale på de studerendes vegne.

Jeg vil gerne tage et konkret eksempel. Jeg deler ikke den opfattelse, der gør sig gældende i den politiske hovedlinje, som den nuværende ledelse i Danske Studerendes Fællesråd går ind for, men jeg har den ganske bestemte opfattelse, at denne organisations ledelse er valgt på fuldt demokratisk vis af sine medlemmer, og derfor respekterer jeg deres ret også til at fremføre de standpunkter, de har. Det samme syn må også anlægges over for andre uddannelsessøgendes organisationer, og man har ingen som helst grund til at bestride det demokratiske mandat, som ledelsen i disse organisationer har.

En enkelt bemærkning til hr. Robert Pedersen, som jeg i det store og hele var enig med. Han understreger stærkt værdien i de demokratiske rettigheder, vi har på forskellige områder: demonstrationsfrihed osv.